

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

101 Absit ut una duos habeat provincia patres.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

C. IX. ¶ Cum usq[ue] pallii aliqua privilegia debent concedi.

Unde idem Gregorius Syagrio Episcopo Augustodunensi, lib. 7. epist. 112.

Rationis a ordo omnino nos adunet, ut cum usq[ue] pallii aliqua simul sicut diximus, largiri privilegia debeamus. Sed quoniam cum honoris augmento, cura quoque sollicitudinis debet accrescere, ut cuius actionis quoque ornamenta conveniam, oportet, ut eni- xius in cunctis se studii vestra vigilans, ut vestrum illis exemplum instructio, & vita magistra sit.

¶ Et circa] Locupletatus est hic locus ex originali.

C. X. ¶ Usq[ue] pallii conceditur, & antiqua privilegia inveniuntur.

Idem Iovanni Episcopo prima Iustiniana Ilyricis, lib. 4. epist. 31. seu c. 19.

Pallium & vobis ex more transmisiimus, & vices vos Apostolicæ sedis agræ iterata innovatione decernimus.

G. XI. ¶ De eodem.

Idem Episcopo Eprii, lib. 3. epist. 7. seu cap. 107. undiq[ue] 14.

Scriptorum e vestrorum insinuatione, fratres charissimi, patefecit Andream fratrem nostrum Nicomedianæ civitatis Episcopum, Deo propitio, solemniter ordinatum. & infra. ¶ Supra scripto igitur Andree fratris, & Coepiscopo nostro pallium nos direxistis agnoscere.

a Polyc. lib. 1. tit. 24. Ivo par. 3. cap. 146. Eusebius lib. 10. cap. 31. b Ansel. lib. 6. cap. 100. c Ansel. lib. 10.

te, atque privilegia, atque cuncta concessit, quæ prædecessoribus concessit.

DISTINCTIO CI.

¶ Nunc autem provincia duo metropolitanae esse non debent, sed una in Chalcedonenſi concilio, cap. 11. statutum est.

C. I. ¶ Duo metropolitanae in una eademque Provincia esse non debent.

Pervenit a ad nos, quod quidam præter ecclesiasticas ordinationes adficientes potentiam, per pragmaticum sacrum i unam provinciam in duas dividunt, ita ut ex invemantur duo metropolitanae Episcopi in una eademque provincia esse. Statuit ergo sanctus synodus deinceps nihil tale attentari a quolibet Episcopo, eos vero qui aliud tale attentaverint, cadere de ipsius gradu.

¶ Pragmaticum sacrum] Veritates prescra, & Dogmata habent, per pragmaticam formam: Græci autem in 24. & 27. capitulis, quod in eodem capite paulo post dicitur, de rebus sacris, ad est, per litteras Imperatoris. Hactenus de electione, & ordinatione clericorum tractatum. Nunc ad simoniacorum ordinationes tractandum. Et facile liquet, quod super hac heresi, sanctissimus pater noster auctoritas, causa dedicatur in modum: cuius negotium, & adfuerit a simoniacis consecratis, & de ordinationibus, quæ per simoniacos fiunt, continetur.

a Polyc. lib. 1. tit. 24. Ivo par. 3. cap. 146. Eusebius lib. 10. cap. 31.

DECRETI PRIMAE PARTIS FINIS.

DECRETI PARS SECUNDA.

CAUSA I.

Vidam habet filium, et vult cum ditiſſimo carulo; exultus ab Abbate & a fratribus decem libras solvat, ut filius suscipereat, si simoniam (beneficium atque) hoc ignoravit. Gratia puer, & per incrementum temporis & officiorum ad viriditatem, & sacerdotis gradum pervenit. Et tunc suffragantibus mertonis Episcopum eligatur, interveniente absque, & patris precibus, data quæ pecunie cuiusdam ex consuetudine Antiquissimæ, consecratus est in Antistitem, neſcius paternam obsequi & oblata pecunia. Precedens vero tempore annulus per pœnam ordinari quibusdam vero gratis benedictionem sacerdotalem dedit, tandem apud metropolitanam suam accusatus, & convictus sententiam in se damnationis accepit.

¶ Quidam quæritur an sit peccatum emere spirituality. 2. q. Secundo, an pro ingressu ecclesie sit exigenda pecunia, vel si ex alia fuerit, an sit perſolvenda. 3. q. Tertio, an ingressum, vel præbendam ecclesie emere sit simoniacum. 4. q. Quarto, an iste sit reus criminis, quod eo ignorante pater admisit. 5. q. Quinto, an licet es esset in ecclesia, vel fuerit ea ordinatione, quæm pater pecunia est effecutus.

- 1. q. Hic primum quæritur an sit peccatum emere spirituality.
2. q. Secundo, an pro ingressu ecclesie sit exigenda pecunia, vel si ex alia fuerit, an sit perſolvenda.
3. q. Tertio, an ingressum, vel præbendam ecclesie emere sit simoniacum.
4. q. Quarto, an iste sit reus criminis, quod eo ignorante pater admisit.
5. q. Quinto, an licet es esset in ecclesia, vel fuerit ea ordinatione, quæm pater pecunia est effecutus.

- 6. q. Secus, an illi qui ab eo iam simoniaci ignorantes nati sunt, abjiciendi sint, an non.
7. q. Secundo, si remoniaci sua hæresis sit recipiendus in Episcopali dignitate, vel non.

QVÆSTIO I.

¶ Quid autem spirituality emere peccatum sit, per auctoritatem auctoritate.

C. I. ¶ Simoniaci gratiam non præstant, quam vendere querunt. Aut enim Leo Papa.

Gratia i si a non gratis datus, vel accipitur, non est. Simoniaci autem non gratis accipiunt, gratiam, quæ maxime in ecclesiasticis ordinibus operari non accipiunt. Si autem non accipiunt, non habent, item non habent, nec gratis, nec non gratis cuiquam possunt. Quid ergo dant profecto, quod habent, autem habent? Spiritum utiq[ue] mendaci, quod quod probamus? quia si Spiritus veritatis (restant) i ipsi tate, de quo procedit, gratis accipitur, proculdubio spiritus mendacii esse convincitur, qui non gratis accipitur. ¶ Gratia] Similiter primum verba hujus capite habent in epistola Leonis primi Diceta. Aquilensis Episcopo scripta.

a Dives dicit in tract. de simonia. b Martinus.